

Prosjekt:

Kirke på nye måter

Sluttrapport

Norges Kristne Råd
KIRKENE SAMMEN

Oppspill

Det første initiativet til det vi i dag kjenner som Kirke på nye måter, var en henvendelse til Norges Kristne Råd ved generalsekretær Knut Refsdal fra Naturlig menighetsutvikling (NaMu Norge) ved Ommund Rolfsen. Spørsmålet handlet om mulig samarbeid for å løfte frem spørsmålet om fremtidens kirke. Dette utviklet seg gjennom høsten 2017 og endte med beslutningen om to identiske fagdager i Oslo våren 2018 med tema 2038 – Kirkens fremtid i samfunnets fremtid.

Den første fagdagen ble en åpen fagsamling i Oslo Sentrum Baptistkirke 28. mai 2018 i regi av Naturlig menighetsutvikling. Dette ble også en markering av organisasjonens 20-årsjubileum. Dagen etter, 29. mai 2018, gikk denne fagdagen inn som den faste kirkelederdagen i regi av Norges Kristne Råd. Til disse fagdagene ble det invitert gjester fra Nya sätt att vara kyrka i Sverige, Björn Gusmark og Tin Mörk. Sosiologene Pål Repstad og Ronald Mayora Synnes var også sentrale bidragsytere.

Fortsettelsen

Styret i Norges Kristne Råd ønsket en utvidet satsing rundt det som ble satt lys på under fagdagene. Dette ledet frem mot regionaløkumeniske samlinger rundt om i Norge. Påtroppende generalsekretær i NKR, Henrik Erhard Hermansen, inviterte igjen NaMu Norge med i planene og gjennomføringen av disse samlingene.

Resultatet ble ni regionaløkumeniske samlinger med tema Kirke i en ny tid i mars 2019. I første turnéuke, i starten av måneden, var det samlinger i Sandnes, Bergen, Trondheim, Tromsø og

Harstad. Siste uke i mars ble det holdt samlinger i Molde, Fredrikstad, Kristiansand og Tønsberg. På alle disse samlingene var det også med besøk fra England. Den første uken var Kath og Pete Atkins med, mens biskop Graham Cray deltok den siste uken. I tillegg til NKR og NaMu bidro flere norske aktører gjennom disse turnéukene, blant annet var Søndagsskolen Norge representert på alle samlingene. Det var også lokale bidragsytere som delte eksempler fra egne sammenhenger.

Avdekking av behov

Satsingen i oppstarten avdekket et behov for å inspirere til nytenkning og innovasjon i kirkene. En viktig side av dette var å bidra til mot til handling og til å tenke nytt. I forlengelsen av turneen Kirke i en ny tid så en derfor behov både for å bygge et nettverk rundt disse spørsmålene og for å gjøre ressurser knyttet til en slik satsing lettere tilgjengelige.

Fra januar 2020 kom det i gang en ressursgruppe i regi av Norges Kristne Råd. Gruppen startet opp med representanter som hadde vært med på å legge til rette for blant annet de regionaløkumeniske samlingene.

Etablering av en ressursgruppe

Henrik Erhard Hermansen fra NKR, Kjetil Sigerseth fra NaMu og Bente Sandtorp fra HLT var med fra starten. Det kom også tidlig med representanter fra Frelsesarmeen, NMS/Den norske kirke, Metodistkirken og Pinsebevegelsen.

En av de første oppgavene til ressursgruppen var å planlegge en fagdag med tema *Kirke på nye måter* som skulle holdes i Filadelfiakirken i slutten av mars 2020. Dette ble et av de første kirkelige arrangementene som ble avlyst som følge av pandemiens innmarsj. Derfor ble det første arrangementet i regi av gruppen i stedet et webinar 19. mai samme vår med tittelen Kirke på nye måter.

Ansettelse og etablering av prosjektet Kirke på nye måter

En annen side ved pandemien var behovet for å tenke nytt i kirkene. Dette fikk også betydning for ressursene som ble avsatt til arbeidet med Kirke på nye måter. Kjetil Sigerseth, som til daglig ledet NaMu Norge, fikk på grunn av disse endringene mulighet til å frigjøre arbeidstid til arbeid med Kirke på nye måter. Behovet for stillingsressurs hadde blitt merkbart i denne tiden, blant annet for å gjøre ressurser bedre tilgjengelige. NKR bestemte seg derfor for å engasjere Sigerseth som prosjektleder i en 20 % stillingsressurs fra august 2020.

Engasjementet som prosjektleder ble utvidet til 30 % stilling fra januar 2024. Sigerseth har hatt dette engasjementet helt frem til avslutningen ved utgangen av 2025. Dette utgjør til sammen om lag 5 ½ år, eller en samlet stillingsressurs på 130 % fordelt over perioden.

Kirke på nye måter som satsingsområde for NKR

Arbeidet med Kirke på nye måter startet forsiktig opp i 2018, men i 2021 kom satsingen også inn i langtidsplanen for NKR (2022–2025). Der ble mål og metode for arbeidet beskrevet på denne måten:

Gjennom Kirke på nye måter skal kirkene sammen inspirere og utfordre hverandre til kirkelig innovasjon lokalt og til å gjenoppdage sitt oppdrag med å utbre Guds rike i verden. For å møte dagens mennesker med evangeliet, og for å møte en ny virkelighet der kirkens plass i samfunnet er i radikal endring, må kirkenes evne til å lære underveis radikalt styrkes.

Dette skjer blant annet ved å:

- Forankre Kirke på nye måter tydeligere i medlemskirkene og i dagens kirkevirkelighet
- Utfordre og stille spørsmål ved etablert praksis i norsk kirkeliv ut fra et misjonalt perspektiv
- Inspirere til kirkelig nytenkning og entreprenørskap ved å løfte frem nye, ulike og modige lokale eksempler
- Utruste, kalle og støtte nye pionerer til utsendelse og tjeneste der folk er
- Lære ved å hente ut erfaring og kompetanse fra lokale initiativ og forsøksprosjekter

Det er en kompleks utfordring kirkene står i, og den kan derfor ikke løses med enkle svar. Samtidig tar vi med oss at kirken i seg selv er kompleks, og at Gud utrunder sin kirke til stadig nye utfordringer i den tiden kirken til enhver tid lever i.

Hva har skjedd?

Fra det første initiativet ble tatt for å løfte spørsmålet om fremtidens kirke, har det blitt gjennomført et betydelig arbeid.

Fra starten av ble det viktig å samle gode ressurser på nye nettsider. Dette omfattet blant annet gode eksempler fra England og Sverige, men etter hvert har det også blitt samlet betydelig erfaring fra Norge gjennom videopodcast, ordinær podcast, videopresentasjoner og opptak fra ulike fagsamlinger der lokale eksempler har blitt presentert. Samling av slike ressurser som blant annet er med å dokumentere noe av det som skjer av nyskapning i Norge har vært viktig.

En av de gode arbeidsformene en etter hvert landet på, var jevnlig webinarer med ulik tematikk innenfor fagfeltet. Frem til i dag er det invitert til 16 slike åpne samlinger på nett, der det i tillegg til å dele erfaringer også har vært gitt rom for spørsmål og samtale.

Medvirkning på konferanser og samarbeid om ulike fagdager har også vært en naturlig del av virksomheten. Her kan nevnes kurs i samarbeid med NaMu om Kirke på nye måter i juni 2019 med Bob og Mary Hopkins, ulike fagdager med ulike samarbeidspartnere som MF og VID med flere, spesifikke fagdager med tematikk knyttet til den flerkulturelle virkeligheten kirkene befinner seg i, Sendt-konferansen og Sendt læringsfellesskap, flere frokostseminarer om kirkelig innovasjonsarbeid med mer og initiativ rundt kirkelig bysatsing i samarbeid med NMS.

Det har også vært flere møtepunkt, både fysisk og digitalt, i flere av kirkesamfunnene. Et godt eksempel på dette er samarbeidet om et ukeskurs for offiserer i Frelsesarmeen med tema Å følge Jesus der livet skjer. Den siste tiden har vi også lansert lokale og regionale visjons- og inspirasjonsdager. Dette kunne vært en god mulighet for å løfte dette arbeidet enda lenger ut regionalt og lokalt, men her har vi ikke nådd ut lokalt slik vi ønsket.

Blant annet som et ledd i å forankre arbeidet i kirkene har nettverksbygging vært en viktig side av prosjektet fra dag én. Kirkelederne har fått oppdateringer fra prosjektet i styremøter, i forbindelse med kirkelederdager og under rådsmøte/generalforsamling. Ressursgruppen har her vært viktig, men siden denne gruppen har vært mindre bredt sammensatt enn ønsket, har det parallelt blitt arbeidet med å holde kontakt og invitere kirkene og kirkeledere inn via andre kanaler. Helt fra starten ble det etablert en egen kontaktliste med folk som ønsket å holdes oppdatert om prosjektet. Dette har vært en viktig kontaktflate for å invitere til ulike samlinger med mer.

Samarbeid og nettverksbygging på tvers av landegrensene har også vært viktig. Vi ble tidlig invitert med i samtaler med representanter for tilsvarende arbeid i land som USA, England, Tyskland, Østerrike, Sverige og Sør-Afrika. I 2023 inviterte vi, i samarbeid med NMS, kirkeledere og unge voksne med på studietur til Carlisle i England. Turen ble vellykket på mange vis, men oppslutningen fra bredden av kirkene kunne vært bedre.

Den viktigste og tettteste internasjonale kontakten er likevel etablert med ledere for Nya sätt att vara kyrka i Sverige og Kirke på vej i Danmark. Disse har bidratt inn i fagsamlinger og webinarer her i Norge, og vi har besøkt arbeidet både i Sverige og Danmark. Høsten 2021 var ledere for disse initiativene samlet for første gang i Gøteborg. To år senere samlet ledernetverket seg i Roskilde, mens vi høsten 2025 inviterte til en tilsvarende samling i Oslo. Under denne samlingen fikk gjester og kolleger fra Sverige, Danmark og Norge dele erfaringer og få innspill rundt kirkelige uttrykk som Sammen Grønland, Messy Church i Norge, Små båter, Disippelhus og det å være kirke sammen med mennesker i ytterkanten av samfunnet.

En av de mest konkrete og spennende nyetableringene som har skjedd i prosjektperioden, er oppstarten av Messy Church i Norge. Etter en pilotperiode ble arbeidet i løpet av 2024 etablert i et samarbeid mellom Søndagsskolen Norge og NMSU, og per i dag er det registrert 40 ulike lokale Messy Church-fellesskap.

Det siste store tiltaket i prosjektet har vært utgivelsen av boken Kirke for en ny tid – Spor av det Gud gjør. Ommund Rolfsen, Sten Sørensen og Kjetil Sigerseth har skrevet boken som utgis i samarbeid med NaMu Norge og K-vekst forlag. Boken skal lanseres i forbindelse med Sendt-konferansen 2026. Boken inneholder lokale historier, vitnesbyrd, kommentarer og forskning rundt de spørsmålene som har vært sentrale i prosjektet Kirke på nye måter. I boken er det samlet flere konkrete norske eksempler på hva Gud gjør, og hvordan ulike nye kirkelige uttrykk tar form i landet vårt. Samtidig oppsummerer og formidler boken mye av den kunnskapen som er opparbeidet gjennom prosjektet.

Hvem har utgjort ressursgruppen disse årene?

- Erhard Hermansen og Kjetil Sigerseth (Norges Kristne Råd)
- Øivind Refvik (NMS/Den norske kirke)
- Einar Tjelle og Trine S. Syvertsen (Den norske kirke)
- Knut Refsdal og Svein J. Veland (Metodistkirken)
- Theódóra Karlsdóttir Welander og Ann Margaret Pender (Frelsesarmeen)
- Bente Sandtorp (Baptistkirken)
- Cristina Pereyra-Paz (Pinsebevegelsen)

Merk at det har vært en del endringer gjennom årene, og at gruppen stort sett har bestått av 4–6 personer, og da normalt bare én person fra hver sammenheng til enhver tid.

Hva har vi lært?

For det første har vi sett mulighetene som finnes for kristen tro utenfor den etablerte kirkelige rammen. Grovt regnet regner en i Norge i dag med at om lag 5 % av befolkningen er aktive i kirkelig arbeid eller går regelmessig på gudstjeneste. Samtidig er tallet på mennesker som har med seg en eller annen form for kristen tro, betydelig høyere. Andelen mennesker som sier at de tror på Gud, har vært synkende de siste årene og er nå nede i under 50 %. Samtidig ser vi tendenser som viser at åpenheten for åndelighet er økende, samtidig som tilslutningen til én bestemt trosretning, lære eller kirkesamfunn er fallende.

Dette spennet mellom dem som finner sin plass i kirken og mennesker som har en eller annen form for åndelig lengsel, er spennende. Andelen i majoritetsbefolkningen som kaller seg alternative, har sunket fra 26 % til 13 % i tidsrommet 1998 til 2019 (KIFO). Gruppen av mennesker som er åpne for trossamtaler, utgjør en betydelig større gruppe enn dem som til nå har funnet sin plass i en eller annen kristen kirke. Dette er viktig og bør være viktig for kirkene i dag.

Et moment til i dette er utviklingstrekk som tyder på at noe av den sekulariseringstendensen som vi har sett de siste 20 årene, kan ha nådd, eller nærmer seg, et bunnivå. Flere unge viser begeistring for troen. Og i vårt naboland Sverige, som ofte blir pekt på som å ligge noen år foran oss i denne utviklingen, er disse tendensene enda tydeligere til stede.

Den siste studentundersøkelsen viser dessverre at en del viktige forhold også går feil vei blant de yngre som i dag utgjør kirken eller flokken av troende. Frykten for å dele tro er økende. Denne frykten skyldes blant annet en økende frykt for å krenke noen, og for at en selv skal bli tatt til inntekt for ekstremistiske eller «sære» holdninger. Undersøkelsen viser også at bare rett under en tredel av kristne studenter opplever seg utrustet til å dele troen sin. Dette er utfordringer som kirkene kan jobbe proaktivt med.

For det andre har vi fått bekreftet at endrings- og innovasjonsarbeid er noe som krever tid, tålmodighet og en dypere motivasjon. Den dype motivasjonen viser seg dessverre ofte ikke å komme før kriseforståelsen er blitt for høy, og mye av gavene og kraften i fellesskapet allerede er betydelig redusert. Når lokale kirker likevel ser mulighetene på et tidlig nok tidspunkt, vil de sammen kunne ha den nødvendige troen, endringsviljen og sendekraften til å bringe evangeliet videre til nye generasjoner og miljøer også utenfor kirkens vegger.

En tredje lærdom, eller bekreftelse, er at Gud fremdeles er aktivt til stede blant mennesker også utenfor kirken. Om vi vil være med på hans misjon, er invitasjonen åpen. Noen opplever at denne typen språk om Gud er fremmed. Men det er mange strømmer som peker på at det nettopp er dette som er nødvendig for at utfordringene vi står overfor, skal bli overkommelige: at vi tar Gud på alvor som den som lever og virker midt iblant oss også i dag. Da blir evangelisering mer en lytteøvelse, der vi kan ta utgangspunkt i den troen og de gudserfaringene mennesker allerede har, og sammen kan gå en vei for å utforske tro, trospraksis og disippelskap.

En fjerde lærdom er at prosjektet og arbeidet med Kirke på nye måter lander litt ulikt i ulike kirker og kirkesamfunn. Det er helt naturlig. Samtidig ser vi at dette felles engasjementet, som Kirke på nye måter prøver å være, mister mye av sin økumeniske og misjonale kraft ved at det til nå har vært for vanskelig å få et bredere lag blant kirkene til å forplikte eller engasjere seg i prosjektet, blant annet ved å delta i ressursgruppen. Når vi samler en ressursgruppe i regi av NKR, har denne potensial i seg til å samle informasjon om det som beveger seg, og til å utvikle faglig kompetanse og kreativitet slik at nye ting kan bli skapt. Her er potensialet stort for nødvendig læring i årene som kommer.

For det femte har kirkene i møte med krig og pandemi de siste årene vist stor endringsevne. Denne erfaringen kan vi se som noe som gir håp og er en stor ressurs, og noe kirkene og kirkeledere kan glede seg over. Om kirkene i tilstrekkelig grad blir oppmerksomme på behovet for å tenke nytt om hvem som kan utgjøre morgendagens kirke, vil kirkens samlede endringskapasitet være betydelig.

Andre lærdommer som vi kan trekke frem, er blant annet:

- Kirke på nye måter oppleves som del av en internasjonal bølge eller bevegelse.
- Gapet mellom kirke og samfunn er økende, og kirkens posisjon endres radikalt.
- Utvikling og implementering av en fornyet virkelighets- og kirkeforståelse vil ta tid.
- Det er svært avgjørende at kirkeledere fronter nytenkning og gir rom for nye initiativ.
- Folk kan se behov og har vilje til å tenke nytt, men flere oppleves å hemmes av begrensninger, for eksempel innenfor egen utrustning, kirkens tradisjon, finansiering eller formkrav.
- Inspirasjon, gode eksempler og felles satsing gir mot til mennesker og menigheter lokalt til å prøve ut nye ting.
- Vi ser for få eksempler på utviklingsprosjekter som ikke lykkes. En naturlig tolkning er at risikoviljen og rommet for å eksperimentere og prøve nye ting fortsatt er for lite. Over tid bidrar det til mindre læring.

Hvilke utfordringer har vi erfart i løpet av prosjektperioden?

Helt fra starten har vi vært oppmerksomme på at endringsprosesser tar tid. Å inspirere og utfordre til nytenkning i kirkene har, som ventet, krevd tid, tålmodighet og utholdenhet. Selv om vi absolutt opplever interesse, nysgjerrighet og en positiv innstilling fra kirkeledere både sentralt og lokalt, er det de videre stegene som i størst grad har latt vente på seg.

Det kan også virke som om det tar tid å forankre dette arbeidet i bredden av kirkelandskapet. Hvor mye opplever kirkene selv å eie denne felles muligheten og utfordringen? Dette er vi usikre på, men vi ser tegn som tyder på at Kirke på nye måter, eller kirkelig innovasjonsarbeid generelt, fortsatt bare er et sentralt fokus for et fåtall av kirkene.

Samtidig er det ikke enkelt å peke presist på hva som kunne vært gjort vesentlig annerledes i prosjektperioden. Arbeidet har vært drevet innenfor rammene av NKR som medlemsorganisasjon, der gjennomslag og videre forankring i stor grad er avhengig av prioriteringer, eierskap og kapasitet i de enkelte kirkene. Erfaringen fra prosjektet peker likevel i retning av at denne typen satsing over tid er avhengig av tydelig forankring, stabile kontaktpunkter, bruk av felles møteplasser og tilstrekkelig ressurssetting både sentralt og i kirkene selv.

Et av stedene vi mener å se dette, er i responsen på invitasjonen til å bli med i ressursgruppen for Kirke på nye måter. Selv om fem av kirkene og én misjonsorganisasjon fra starten og frem til nå har vært innom ressursgruppen, vet vi jo at mulig representasjon fra medlemskirkene våre er langt større. Dette er også noe ressursgruppen opplever å ha lidd under i arbeidet med å få del i det som skjer og er på gang i de enkelte kirkene. Vi savner også i større grad å kunne forene flere krefter og mer kreativitet inn mot de mulighetene og utfordringene vi har foran oss. Noe større kontinuitet i ressursgruppen enn den vi har hatt, ville også vært en styrke.

En siste utfordring er ressurser til å få bedre oversikt over, men også til å lage og samle videopresentasjoner av, nyskapende arbeid rundt om i landet. Gode lokale eksempler fra ulike deler av landet erfarer vi som en av de beste måtene å inspirere til, og å åpne mulighetsrommet for, nye spennende initiativ. Her tror vi kirkesamfunnene og lokale kirker kan sitte på mye god kompetanse som kan anvendes inn i arbeidet.

Hvilken betydning eller verdi har et arbeid som Kirke på nye måter for kirkene sammen? Synspunktene på dette vil naturlig variere fra kirke til kirke, og det er vanskelig for prosjektleder, ressursgruppe og NKR å si noe bestemt om dette på vegne av den enkelte sammenheng. Samtidig kan det sies noe generelt, og kanskje også relativt objektivt, om dette.

Den største verdien kan lettest måles i hvert enkelt tiltak der vi som kirke lykkes i å tjene, få relasjon med, utforske tro sammen med og utruste nye mennesker i Guds rike. Selv om vi ikke har en totaloversikt over nye tiltak som er etablert gjennom disse årene, ser vi mange spennende eksempler rundt om. Dette strekker seg fra nye Messy Church-fellesskap, kafé- og pubkirker, ungdomsmenigheter eller klubbarbeid, til enda mer nytenkende initiativ rundt mennesker eller steder der initiativtakerne bruker tid på å lytte etter de behovene eller lengslene som finnes i nærmiljøet.

Potensialet for tro, eller den åndelige lengselen som finnes, utfordrer oss som kirker sammen til hvordan vi kan møte dette behovet. I møte med denne lengselen, og i arbeidet med å bringe evangeliet til nye mennesker og nye generasjoner, har de mange kirkene rundt om i hele landet et stort potensial for å lytte og handle.

Med det tempoet og den utviklingen vi ser rundt oss i samfunnet, er behovet for å lære underveis, og forstå både vår samtid og fremtid, avgjørende for oss som kirke.

En uforløst side i prosjektet, som vi kan se kunne gitt stor verdi blant annet for kirkeledere, er innsamling og tolkning av forskning om utviklingstendenser og kirkens svar, eller mulige svar, på dette. Et slikt fokus kunne også bidratt til større interesse for disse utfordringene i forskningsmiljøene.

Kraften i å stå sammen i innovasjonsarbeid er også stor. Sammen kan vi lettere lære, blant annet ved å utveksle erfaringer. Sammen kan vi gi hverandre mot og tro. Og sammen i dette arbeidet kan kirkene være et vitnesbyrd som Guds hender og føtter på jorden.

Den felles utfordringen og maktesløsheten som de fleste kirker og kirkeledere kjenner på i møte med en utvikling som går i feil retning når det gjelder sekularisering, individualisering, ensomhet, krevende økonomi eller juridiske rammer og kirkelig oppslutning, håndteres daglig av den enkelte kirke. Samtidig står kirkene sammen i disse utfordringene, og flere av dem løses trolig best i fellesskap. Vi trenger hverandre.

Ingen kan forvente at nødvendig innovasjons- og utviklingsarbeid skjer av seg selv. Det er heller ikke noe som kan skje som skippertak. Nyskaping må skje kontinuerlig. Det krever bevisst og målrettet arbeid over tid.

Missio Dei, Guds misjon, er et oppdrag Gud selv inviterer den enkelte inn i. For kirkene sammen gir det en ekstra verdi om vi kan erfare å stå i dette i fellesskap.

Avrundingen av prosjektet

I starten av 2025 tok styret i Norges Kristne Råd opp til vurdering om satsingen Kirke på nye måter skulle være en videre satsing i forbindelse med NKR's langtidsplan for 2026–2029.

I evalueringen av prosjektet sier blant annet prosjektleder og ressursgruppen i evalueringsrapporten at forutsetningene for en fortsettelse av prosjektet handler om:

- at det finnes en felles vilje til å løfte frem og satse på Kirke på nye måter
- at dette kan forankres i den enkelte kirke, med en tilsvarende prioritering fra kirkenes side
- at de felles møteplassene som det legges til rette for, blir brukt, for eksempel ressursgruppen
- at det settes av tilstrekkelige ressurser, særlig i den enkelte kirke
- at det oppnevnes kontaktpersoner i de enkelte kirkene for denne satsingen

Etter en grundig vurdering ble det bestemt at prosjektet skulle avvikles som prosjekt ved slutten av inneværende år.

Grunnen til dette var ikke først og fremst at en ikke ser behovet for fortsatt å løfte frem denne siden av kirkens arbeid, men heller en erkjennelse av at prosjektet og prosjektets intensjon gjennom disse årene ikke har blitt godt nok forankret eller fått tilstrekkelig gjennomslag i bredden av kirkene under NKR.

Det har gjort at prosjektet har mistet mye av det momentumet og den betydningen det kunne ha hatt.

Veien videre for *Kirke på nye måter*

Selv om prosjektet og prosjektressursen er avsluttet, ønsker NKR fremdeles å legge til rette for at ressursene som er utviklet, skal være tilgjengelige, og at nettverkene som er etablert, skal kunne fortsette å leve eller finne en naturlig vei videre. NKR ønsker også å være en bidragsyter inn i dette i fortsettelsen, men ser det som naturlig å ta en mindre ledende rolle i arbeidet.

Høsten 2025 ble det invitert til et møte med alle kirker og organisasjoner som har vært engasjert i arbeidet så langt. Der ble det klart at det er en felles interesse for å opprettholde nettverket eller kontakten fordi en opplever å stå sterkere sammen i dette enn hver for seg.

En vet ikke hvordan dette med tiden vil lande, men flere av dem som har vært med hele tiden, har uttrykt ønske om fortsatt kontakt. Dette gjelder, så langt vi har brakt på det rene, representanter fra NKR, NaMu, NMS, Den norske kirke, Frelsesarmeen og Metodistkirken.

Selv om verken NKR eller NaMu ser for seg å lede dette arbeidet videre, har Kjetil Sigerseth påtatt seg å invitere til et nytt møtepunkt i løpet av første halvår 2026.

Avrundning

Samfunnet endres. Det gjør at også kirken og vi som utgjør kirken hele tiden trenger å lære nye ting. Ikke for å endre kirkens røtter, verdier eller budskap, men for å kunne være og skape kirke sammen med dagens mennesker. Nyskaping er også en del av kirkens grunnlag. Her låner vi noen ord fra forordet til boken Kirke for en ny tid:

Kirken og livet i Guds rike er i sitt vesen et overskuddsprosjekt. Der kirken og folket som søker dit kan erfare fellesskapet som en oase – et sted der vi kan søke tilflukt, hvile og bli helbredet. Men også et sted der vi som utgjør kirken blir en kilde til nytt liv og utrustning, og får gi dette livet videre. Da blir kirken noe som flyter over, og livet finner nye veier som bringer glede, fred og frihet til nye mennesker og nabolag. ...

For selv om hverdagene kan variere, og tro, kall og tjeneste kan koste, er det en gave for oss alle å få være med på noe som er større enn oss selv. Vi inviteres alle til å være med i Guds egen misjon, Missio Dei – til å se dem han ser.

Gud lever og er i arbeid midt iblant oss i dag, og denne misjonen er ikke avgrenset til kirken. Hyrden forlater de 99 for å finne den ene som har gått seg vill. Det gjør han også i dag, og vi kan være med.

Dette gjør at vi kan være optimistiske med tanke på fremtiden. Selv om prosjektet er avsluttet, vil troen og kirken finne nye veier. For sammen i Guds misjon er det Skaperen og misjonens Herre som kaller, inspirerer og leder an.

For ressursgruppen for Kirke på nye måter 27. mars 2026
Ann Margaret Pender, Svein Veland, Øivind Refvik og Kjetil Sigerseth